

Petrovski list

OZNANILO OSREDNJEGA ROMARSKEGA SVETIŠČA ŠKOFIJE CELJE

Št. 17/XVI

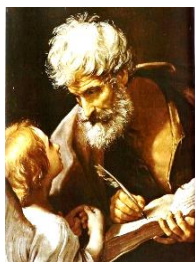
20. nedelja med letom

16. avgust 2026

Jezus hvali vero poganske žene

isti čas se je Jezus umaknil v tirsko in sidonsko pokrajino. In glej, prišla je kanaanska žena iz tistih krajev in vpila: »Gospod, Davidov sin, usmili se me! Moja hčer zelo mučijo hudobni duhovi.« Vendar ji ni odgovoril niti besede. Tedaj so pristopili njegovi učenci in ga prosili: »Odpravi jo, ker vpije za nami.« Odgovoril je in dejal: »Poslan sem le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše.« Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruha otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtinic, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodí naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro. Mt 15,21-28

V Matejevem evangeliju Jezus zelo redko reče: »Velika je tvoja vera.« In tega ne reče verskim voditeljem ali učencem, ampak kot beremo danes, poganski ženi. Namen evangelija tako ni pokazati krutega Jezusa, ampak: kako vera prebije meje, kako Božje usmiljenje presega narodnost in pripadnost ter kako lahko "zunANJI" kot kanaanska žena včasih pokaže veliko več vere kot "notranji" kot apostoli in tisti, ki se čutimo, da smo Jezusu blizu.

Neskončna Božja ljubezen bo živa le, če jo bo hranila naša goreča in vztrajna molitev.

JEZUS PREIZKUŠA ZAUPANJE

Neverjetno zgoščen oris žive vere. Najprej je očitno, da kánaanska žena razume vero kot dar, ki ni privilegij, ampak jo žene v ljubezen do bližnjega. Potem lahko vidimo, da se njena vera izraža v neustavljivem hrepenenju po dobrem. Nobena ovira ne more premagati tega hrepenenja. Ženina vera odraža neskončno zaupanje v Božjo ljubezen. Ona ve, da Bog ne vara. Bog ljubi, zato noče obupati na poti, ko prosi za svojo hčer.

Žalostna plat te zgodbe so apostoli. Tisti, ki so Gospodu najbližji, so ob njem v danem trenutku popolnoma iz lastne koristi. Namesto da bi ženo spodbujali, naj vztraja, da je njihov učitelj resnično dober in ji bo zagotovo pomagal, vidijo le lastno korist in poskrbijo le zase.

Tragično podobo naše vere prinaša Jezusova kruta drža, ki preskuša ženino zaupanje. Kot bi hotel reči: Če resnično ljubi, če resnično veruje, bo sposobna prenesti ponižanje. Da, to je Božja ljubezen, ki izziva našo ljubezen, ki izziva našo vero in nas vabi na križ. Ni težko ugotoviti, kje smo šibki, v kaj zapadamo, kje na poti bi že odnehali. Lahko še pomislimo, kaj nam more pomagati, da bi bila naša vera tako globoka in trdna. Stari, vsem znani stebri naše vere, so molitev, odpoved in dobra dela. Če hočemo, da bo naša vera resnično živa, mora biti v službi sočloveku. Torej na pot dobrih del, k zavzetemu delu za bližnjega! Za to nam ni treba oditi od doma. Moj bližnji je že doma. Živim zanj? Ga resnično ljubim?

Po: E. Mozetič

NAM VSEM V PREMISLEK...

Vera kanaanske žene nam govori tako o podobi žive vere kot o njenem izvoru. Živa vera je torej pristna le, če je v službi človeka, če je vztrajna in če odraža trdno prepričanje, da je Bog ljubezen. Takšna vera se hrani iz molitve, odpovedi in dobrih del. Bog te potrebuje, naredi vse, da bo tudi tvoja vera takšna! Vera pa pomeni tudi izpovedovati Boga; in to Boga, ki se nam je razodel od časov naših očetov do zdaj, Boga zgodovine. To je tisto, kar izpovedujemo v veroizpovedi. Eno je izreči veroizpoved iz srca in drugo izreči jo kot 'papige'. Verujem v to, kar govorim? Ali je izpoved vere resnična ali pa jo ponavljam bolj na pamet, ker jo moram? Verujem na pol? Vero je treba izpovedovati v celoti in ne samo en del. Treba jo je tudi varovati v celoti, kot je po izročilu prišla do nas. In kako lahko vem, da dobro izpovedujem vero? Obstaja znamenje: kdor dobro izpoveduje vero, je zmožen častiti Boga. Vemo, kako Boga prositi, se mu zahvaljevati, a častiti Boga je nekaj več. Samo kdor ima trdno vero, je zmožen čaščenja. Upam si trditi, da termometer življenja Cerkve glede tega kaže bolj malo. Malo je zmožnosti čaščenja. In to zato, ker pri izpovedovanju vere nismo prepričani ali pa smo prepričani le na pol. V veri pa se je potrebno tudi izročiti.

Po: E. Mozetič

Praznovanje Marijinega vnebovzvetja v Petrovčah

Največji Marijin praznik nas spominja, da je bila Marija z dušo in telesom vzeta v nebesa. V naši petrovški župniji ima ta dan še poseben pomen, saj se vsako leto v teh dneh srečamo s številnimi romarji in se z njimi povežemo v molitvi. Letos so priprave na praznovanje potekale kar precej časa, saj je bilo potrebno baziliko in okolico zaradi obnovitvenih del še posebej pripraviti. Samo praznovanje se je začelo že na predvečer praznika, 14. avgusta. Tradicionalna procesija z lučkami in kipom Petrovske Marije je zopet ustvarila čudovito vzdušje, ko smo po večernicah in sv. maši, ki jo je daroval župnik s Polzele g. Urban Lesjak, skupaj prepevali Marijine pesmi in molili rožni venec. Na sam praznični dan, 15. avgusta, pa so naše svetišče in njegovo okolico napolnili romarji od blizu in daleč. Mnogi so prišli peš, z avtomobili ali kolesi, vsem pa je bila skupna želja, da bi počastili Petrovško Marijo, se ji priporočili in zahvalili za vse prejete milosti. Romarji so se lahko udeležili kar petih svetih maš, ki so jih darovali p. Vanči Arzenšek, p. Drago Ferencek, celjski škof msgr. dr. Maksimilijan Matjaž, g. Mirko Škoflek in g. Martin Golob. Pri vseh mašah je bila priložnost za sveto spoved in izročitev slovenskega naroda Mariji. Priporočili smo ji našo Cerkev, naše družine, naše mlade in vsa vojna žarišča po svetu. Iz grl domačih cerkvenih pevcev in številnih romarjev pa so zazvenele priljubljene Marijine pesmi. Glavno dopoldansko romarsko sveto mašo je daroval gospod škof dr. Maksimilijan Matjaž. Ker živimo v Savinjski dolini, so k tej maši slovesno prišli hmeljske starešine in hmeljska princesa, ki so s svojo prisotnostjo v posebnih oblačilih počastili Marijo ter se priporočili za

dobro letino »zelenega zlata«. Praznično dogajanje se je zaključilo v mladostnem duhu. Večerno sv. mašo je tudi letos daroval priljubljeni župnik Martin Golob, ki je zbrane nagovoril s svojim preprostim in srčnim sporočilom. Duhovno-glasbeni program pred to mašo in med njo je izvedel Antonio Tkalec s prijatelji. Hvaležni za lepo praznovanje vztrajno prosimo: »Petrovska Marija, prosi za nas!« *H. Stepišnik*

GODOVI IN SVETE MAŠE PO VAŠIH NAMENIH

16. 8. NEDELJA	20. nedelja med letom <i>Rok, romar, spokornik</i>	8^h PT. M. B. V ZAHVALO ZA POMOČ ZA ŽUPLJANE 10^h + JOŽE BREŽNIK
17. 8. PONEDELJEK	<i>Evzebij, papež, mučenec</i>	19^h + TONČKA IN CVETO SITAR
18. 8. TOREK	<i>Helena (Alenka), cesarica</i>	7.30^h + IVAN FEKEŽA
19. 8. SREDA	<i>Janez Eudes, duhovnik</i>	19^h + ROBI DUŠA
20. 8. ČETRTEK	<i>Bernard, opat, cerkveni učitelj</i>	7.30^h ZA RAJNE MEZETOVE
21. 8. PETEK	<i>Pij X., papež</i>	19^h V ZAHVALO ZA USLIŠANO PROŠNJO
22. 8. SOBOTA	<i>Devica Marija, Kraljica Fabricijan in Filibert, mučenca</i>	19^h ZA RAJNE IZ DRUŽINE MARINŠEK
23. 8. NEDELJA	21. nedelja med letom <i>Roza iz Lime, devica, redovnica</i>	8^h + JOŽE IN FRANČIŠKA VOLAVŠEK ZA ŽUPLJANE 10^h + RAJKO VODOVNIK